

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/45/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5821201344
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5821201344.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu Mgr. Andreja Kekelyho a členov JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Vladimíra Topoľančíka, v spore žalobcu: O. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXX, XXX XX S., proti žalovanému: A. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXX, XXX XX S., zastúpenému JUDr. Petrom Machajom, advokátom so sídlom Radlinského 47, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 51 010 178, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č. k. 13C/48/2021-49 zo dňa 22. marca 2022, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie Okresného súdu Námestovo č. k. 13C/48/2021-49 zo dňa 22. marca 2022 potvrdzuje.
- II. Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Námestovo (ďalej „súd prvej inštancie“) zastavil konanie (výrok I.) a žalovanému voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.).
2. Uznesenie súd prvej inštancie odôvodnil tým, že v danom prípade podľa ust. § 161 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) skúmal, či boli naplnené procesné podmienky, pričom dospel k záveru, že konaniu o žalobe žalobcu a rozhodnutiu o nej bráni prekážka veci rozhodnutej podľa ust. § 230 CSP, ktorá predstavuje neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky, a preto konanie podľa ust. § 161 ods. 2 CSP zastavil.
3. V danom prípade sa totiž žalobca žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 28.07.2021 domáhal vydania rozsudku, ktorým by bolo určené, že nehnuteľnosť, ktorá sa nachádza v k. ú. S., obec S., okres Tvrdošín, parcela KN-C č. 148/3 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 41 m², ktorá bola vytvorená na základe Geometrického plánu vyhotoveného L.. U. S. č. G-310/98 patrí do jeho výlučného vlastníctva. Žalobu odôvodnil tým, že uvedený pozemok nadobudli jeho rodičia už v roku 1935, a to kúpnu zmluvou. Predmetom prevodu boli pozemky zobrazené ako PKN parcely č. 385, č. 386, č. 387 a dom so súp. č. XXX s príslušenstvom. Následne tieto pozemky nadobudol on na základe darovacej zmluvy, a to v roku 1980 a tiež na základe rozhodnutia o dedičstve po jeho matke. Po asanácií rodinného domu, pozemok pod rodinným domom užívali a obhospodarovali jeho rodičia, pričom potom ako prešlo vlastníctvo k uvedenému pozemku na neho, pokračoval v jeho užívaní on. V roku 1998 si časť tohto pozemku, ktorý by mal patriť jemu, ohradil žalovaný a vysypal naň štrk, pričom sa presne jednalo o diel pozemku, ktorý zapovedal žalovanej parcele 148/3 o výmere 41 m². Žalovaný si mal údajne sporný pozemok osvedčiť aj spolu s príľahlou záhradou, a to Notárskou zápisnicou JUDr. Milana Kleňa zo dňa 10.11.1995, čím sa mal stať oprávneným držiteľom pozemkov zobrazených na katastrálnej mape ako parcely KN č. 148/2 a č. 148/1. Žalovaný nebol nikdy predtým oprávneným držiteľom, a teda oprávnenosť držby žalobca rozporoval. Rovnako nie je pravdou, že tento pozemok nadobudol otec žalovaného v roku 1954, a to údajne od pôvodných pozemnoknižných vlastníkov, pretože, ako sa žalobca dozvedel, sporná parcela

KN-C 148/3 bola z mapy prečiarknutá a naraz tvorí súčasť parcely č. 148/2. Žalobca videl jedinou možnosť ako usporiadať vlastnícke vzťahy k spornej nehnuteľnosti v podaní žaloby, keďže v prvotnom konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod spis. zn. 3C/63/2008 nebol posúdený skutkový stav v súlade s predloženými dokladmi, ktoré preukazujú jeho vlastníctvo k spornej nehnuteľnosti. Žalobca bol presvedčený, že vlastníkom spornej parcely je on, nakoľko to osvedčujú nadobúdacie tituly, ktoré sa vzťahujú na danú nehnuteľnosť.

4. Súd prvej inštancie z pripojeného spisu Okresného súdu Námestovo spis. zn. 3C/63/2008 v ďalšom zistil, že dňa 24.10.2005 bola pôvodne na Okresnom súde Dolný Kubín podaná žaloba, ktorou sa navrhovateľ - O. A. (žalobca v súdenom spore) domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil, že je výlučným vlastníkom pozemku v k. ú. S. zobrazenom ako parcela KN-C č. 148/3 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 41 m². Odporcami v konaní boli: 1/ A. G. (žalovaný v súdenom spore), 2/ M. T., 3/ S. A., 4/ O. S., 5/ M. A. a 6/ V. A.. O predmetnej žalobe rozhodol Okresný súd Námestovo rozsudkom č. k. 3C/63/2008-138 zo dňa 08.03.2011 tak, že žalobu zamietol (výrok I.), odporcovi 1/ priznal náhradu trov konania vo výške 822,77 eur (výrok II.) a odporcom 2/ až 6/ náhradu trov konania nepriznal (výrok III.). Rozsudok Okresného súdu Námestovo nadobudol právoplatnosť dňa 22.03.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline spis. zn. 9Co/263/2011 zo dňa 12.12.2011.

5. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie dospel k záveru, že opätovná žaloba v súdenom spore sa týka rovnakej nehnuteľnosti, opiera sa o rovnaké skutkové tvrdenia, o ten istý právny dôvod ako to bolo u žaloby v konaní Okresného súdu Námestovo vedenom pod spis. zn. 3C/63/2008. Preto konaniu a rozhodnutiu súdu prvej inštancie v súdenom spore bránil neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky (prekážka veci rozhodnutej podľa § 230 CSP).

6. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ust. § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP s prihliadnutím na to, že zastavenie konania procesne zaviniť žalobca, keďže tento podal žalobu vo veci, ktorá už bola pred tým právoplatne rozhodnutá. Preto súd prvej inštancie priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

7. Proti uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, pričom navrhoval, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Žalobca namietal, že nie je spokojný s vlastníckym právom k parcelám č. 148/2 a č. 148/1 v k. ú. S., obec S., okres Tvrdosín. Stále tvrdí, že tieto parcely nemôžu byť vo vlastníctve žalovaného, pretože ich zdedil po svojom otcovi, ktorý ich kúpil od M. W., a to ešte predtým, ako sa narodil a rovnako aj žalovaný. V prvom konaní nesprávne povedal, že tieto parcely nemajú byť jeho. Je dôchodca a sporné parcely celé nie sú jeho, ale len ich časť. Nemôže si dovoliť robiť znalecký posudok, pretože je to pre neho moc drahé. Netvrdí, že celé parcely č. 148/2 a č. 148/1 majú byť v jeho vlastníctve, ale pôvodné pozemnoknižné parcely (pôvodná parcela č. 387). Žalovaný ich nemohol nadobudnúť a súd prvej inštancie mu dal opäť za pravdu. Tomu nerozumie, nemajú byť jeho a spor aj napriek tomu vyhral.

9. Čo sa trov týka, žalobca namietal, že procesný kódex pozná odpustenie trov konania. Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Tento zreteľ nezobral súd prvej inštancie vôbec v úvahu. Je zrejmé, že jeho návrh nebol tendenčný, nebol podávaný s tým, že chcel robiť niekomu zle. Žalobca mal tak za to, že v tomto konaní mu mali byť trovy odpustené, pretože ak advokát žalovaného uviedol, že už sa vo veci raz rozhodlo, dostal by peniaze za tú istú robotu dva krát.

10. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne vyjadril tak, že v pôvodnom konaní bolo vykonané dokazovanie, ktoré jednoznačne potvrdilo, že žalobca nie je vlastníkom spornej nehnuteľnosti, ku ktorej sa domáhal určenia vlastníckeho práva. V súdenom spore podal žalobu, o ktorej už bolo raz rozhodnuté, a to v konaní vedenom pod spis. zn. 3C/63/2008. Žalobca sa tak slobodne rozhodol, že ponesie riziko v súdenom spore s tým, že podanou žalobou vstupuje do práv iných, ktorí sú obťažovaní jeho podaním, a preto nebol dôvod, aby nebol žalovanému priznaný nárok na náhradu trov konania. Po doručení reagoval svojim podaním tak, aby boli u trovy konania čo najnižšie. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil a priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

11. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného k jeho odvolaniu písomne nevyjadril a odvolaciemu súdu neboli predložené ani ďalšie iné podania strán sporu.

12. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - žalobcom, v ktorého neprospech bolo napadnutým uznesením rozhodnuté (§ 359 CSP) a smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému je takýto opravný prostriedok prípustný [§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. a) a m) CSP], preskúmal odvolaním žalobcu napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, t. j. v celom rozsahu a viazaný odvolacími dôvodmi podľa ust. § 380 CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP v celom rozsahu ako vecne správne potvrdil.

13. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 236 v spojení s ust.

§ 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní primárne obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 CSP).

14. Odvolací súd považuje za nevyhnutné zdôrazniť, že odvolací prieskum bol na základe zásady neúplnej apelácie v odvolacom konaní striktno vymedzený odvolacími dôvodmi formulovanými v podanom opravnom prostriedku (§ 380 ods. 1 CSP).

15. Odvolací súd sa tak v ďalšom v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP zaoberal žalobcom vymedzenými odvolacími dôvodmi, pričom dospel k záveru, že tieto nie sú dôvodné.

16. Podľa ust. § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

17. Podľa ust. § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

18. Podľa ust. § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

19. Skutočnosť prezentovaná žalovaným v podanom odvolaní, že nie je spokojný s predchádzajúcim rozhodnutím súdu o jeho žalobe a že je naďalej presvedčený o svojom vlastníckom práve k spornému pozemku, nemá aj v prípade jej pravdivosti akýkoľvek právny význam vo vzťahu k tomu, že súd prvej inštancie nemohol opätovne konať a rozhodnúť vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (rozumej v danom prípade vo veci vedenej na Okresnom súde Námestovo pod spis. zn. 3C/63/2008). Z rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 3C/63/2008-138 zo dňa 12.12.2011 totiž vyplýva, že Okresný súd Námestovo zamietol skutkovo totožnú žalobu ako ju podal žalobca v súdenom spore (rozumej tým vedenom na súde prvej inštancie pod spis. zn. 13C/48/2021) a bola daná aj totožnosť subjektov, keďže žalovaným vo veci vedenej na Okresnom súde Námestovo pod spis. zn. 3C/63/2008 bol aj žalovaný (ako žalovaný 1/). Výrok označeného rozsudku je tak v zmysle ust. § 228 ods. 1 CSP záväzný pre žalobcu, ako aj žalovaného. Uvedené tak bránilo súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 230 CSP konať v súdenom spore a pre neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky mal povinnosť konanie podľa ust. § 161 ods. 2 CSP zastaviť. Ak žalobca nebol spokojný s rozhodnutím Okresného súdu Námestovo vo veci vedenej pod spis. zn. 3C/63/2008, mal možnosť využiť všetky riadne, ako aj mimoriadne opravné prostriedky. Prípadnú nesprávnosť právoplatného rozhodnutia vo veci vedenej na Okresnom súde Námestovo pod spis. zn. 3C/63/2008 nemožno pre neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky podľa ust. § 230 CSP zhojiť podaním novej žaloby v totožnej veci a novým rozhodnutím procesného súdu o takejto žalobe. Preto súd prvej inštancie vecne správne rozhodol, ako konanie podľa ust. § 161 ods. 2 CSP zastavil. Na uvedenom nemôže zmeniť nič ani okolnosť, že žalobca nie je osobou odborne znalou práva, resp. že jeho majetkové pomery mu neumožňujú zabezpečiť si nový znalecký posudok ako podklad pre novú žalobu.

20. Podľa ust. § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

21. Podľa ust. § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

22. Za potrebné odvolací súd považuje uviesť, že vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. K zastaveniu konania môže dôjsť z rôznych procesných dôvodov (napríklad pre nezaplatenie súdneho poplatku, pre nedostatok podmienok konania, z dôvodu späťvzatia návrhu alebo žaloby a pod.). Pri zastavení sporového konania je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či, a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska zastavenie konania zavinil.

23. Pokiaľ ide o napadnuté uznesenie v časti, ktorou rozhodol súd prvej inštancie o nároku na náhradu konania, je zrejmé, že žalobca tým, že podal opätovne žalobu, o ktorej už bolo súdom právoplatne rozhodnuté, procesne zavinil, že pre neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky bol povinný súd prvej inštancie ex offo (z úradnej moci) konanie podľa ust. § 161 ods. 2 CSP zastaviť. Preto bolo namieste v zmysle ust. § 256 ods. 1 CSP priznať žalovanému nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania na bránenie jeho práva.

24. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že ust. § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok sporu podľa ust. § 255 CSP a od zásady zodpovednosti za zavinenie zastavenia konania podľa ust. § 256 ods. 1 CSP. Sú výnimočne neprizná náhradu trov konania, len ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Znamená to, že súd nemusí zaviazať procesne neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania protistrane. Použitie tohoto ustanovenia preto negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Z tohoto dôvodu musí aplikácia daného zákonného ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať výsostne výnimočný charakter. Zákon dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti nešpecifikuje. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax, dnes už ustálenú, pričom ust. § 257 CSP nemožno považovať za ustanovenie, ktoré by zakladalo voľnú možnosť aplikácie. Toto ustanovenie nie je možné interpretovať tak, že je aplikovateľné kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. Dôvodom osobitného zreteľa môže byť napríklad aj skutočnosť, že strana sporu, ktorá nemala úspech vo veci, sa ocitne vo veľmi závažnej sociálnej alebo majetkovej situácii. Takéto okolnosti však musia byť v konaní preukázané, pričom nie je povinnosťou procesného súdu takéto okolnosti zisťovať ex offo. Strana zároveň nemá právo, aby procesný súd v každom jednotlivom prípade skúmal prípadné naplnenie podmienok pre rozhodnutie podľa ust. § 257 CSP.

25. Možno tak konštatovať, že z okolností, ktoré vyšli najavo počas konania pred súdom prvej inštancie, nemožno vyvodiť splnenie uvedených podmienok podľa ust. § 257 CSP. Ani žalobcove tvrdenie, že jeho žaloba nebola tendenčná v úmysle urobiť niekomu zle, nenapĺňa dôvod hodný osobitného zreteľa. Žalobca nesie plnú zodpovednosť za to, že sa rozhodol a podal opätovne žalobu v rovnakej veci, v ktorej už bolo súdom pred tým právoplatne rozhodnuté. Opätovne na tom nemôže nič zmeniť ani prípadná skutočnosť, že žalobca nie je osobou odborne znalou práva.

26. Ak žalobca namietal, že žalovanému tak bol priznaný duplicitne nárok na náhradu trov konania (keďže jeho splnomocnený zástupca dostane odmenu za rovnaké právne služby po druhý raz), táto jeho námietka bola zjavne neopodstatnená, keďže žalovaný využil len svoje právo na právnu pomoc garantovanú ust. čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Navyše žalovaný hneď pri svojom prvom procesnom úkone vzniesol námietku neodstrániteľného nedostatku procesnej podmienky podľa ust. § 230 CSP, a teda zjavne nešlo o rovnaký úkon právnej služby, ako bol žalovanému poskytnutý v spore vedenom na Okresnom súde Námestovo pod spis. zn. 3C/63/2008.

27. V nadväznosti na uvedené potom odvolací súd, konštatujúc nedôvodnosť odvolania žalobcu, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

28. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a ust. § 396 ods. 1 CSP tak, že žalovanému ako úspešnej

procesnej strane v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % proti žalobcovi, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Odvodene od dôvodov rozhodnutia o odvolaní žalobcu nemal odvolací súd preukázané dôvody podľa ust. § 257 CSP ani pre rozhodnutie o trovách odvolacieho konania. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

29. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) [§ 421 ods. 2 CSP].

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) [§ 422 ods. 1 CSP].

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) [§ 428 CSP].
Dovolateľ musí byť v odvolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).